

»Vil regeringen redegøre for det spanske EU-formandskabs planer for EU?«
(Forespørgsel nr. F 21).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og lov om visse havanlæg. (Grænseoverskridende felter m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 5/12 2001. Første behandling 13/12 2001. Betænkning 30/1 2002. Anden behandling 5/2 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 111 stemmer (V, S, DF, KF, SF, RV og KRF) mod 2 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 29: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og realkreditloven. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/12 2001. Første behandling 15/1 2002. Betænkning 31/1 2002. Anden behandling 5/2 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg ikke kan lade være med at tage ordet her ved tredjebehandlingen af L 29, skyldes det, at jeg ikke kan lade være med nok engang at udtrykke vores store glæde over, at regeringen har ønsket at genbruge et lovforslag fra den tidligere regering.

Det er et lovforslag, som betyder, at den aftale, der blev indgået i juni måned sidste år med kommunerne om at nedsætte grundkapitalen, dvs. gøre det billigere for kommunerne at bygge lejeboliger, fastholdes. Reelt betyder det en halvering af byggeomkostningerne for kommunerne.

Kl. 10.05

Vi kan med glæde konstatere, at den aftale har vist sig at have en meget positiv effekt på nybyggeriet rundt i vores kommuner. Vi kan glæde os over, at der fra kommunerne er indmeldt ønske om omkring 11.000 nye boliger. Det er godt, for alt for mange mennesker står på alt for lange ventelister, for slet ikke at tale om de mange, der har opgivet at lade sig skrive op, fordi udsigterne til en bolig er så lange, at der ikke var mulighed for at kunne øjne en chance for at få en bolig, end ikke om man lod sig skrive op på en venteliste.

Vi synes, det er dybt problematisk, når man som ung skal i gang med en uddannelse og ikke er i stand til at finde sig en bolig. Det er også problematisk og uacceptabelt, når man som børnefamilie ikke kan finde en bolig, for slet ikke at tale om de ældre, som også har et stort behov for at finde sig en bolig.

Vi har også et ønske om, at man med den her aftale vil se, at der kommer langt mere byggeri til fysisk og psykisk handicappede. Det er også en gruppe, som i den grad trænger til et stort løft.

Men jeg skal ikke undlade at udtrykke vores bekymring over, at regeringen ikke har indfriet løftet om de lovede flere boliger i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det gik måske så stærkt, så man ikke nåede det, eller havde man rent faktisk ikke noget, man ønskede at indfri?

Én ting er sikkert: Skal vi komme de lange ventelister til livs, skal der mere gang i lejeboligbyggeriet. Derfor ærgrer det os også i Socialde-

mokratiet, at regeringen ikke har større ambitioner på boligområdet, men endnu mere ærgerligt er det, at regeringen i kraft af mangel på egne ideer ikke kunne støtte de mange gode ideer til flere boliger, som Socialdemokratiet har fremsat forslag om her i salen sammen med De Radikale.

Nok en gang vil jeg godt takke ministeren og regeringen for, at man trods alt har valgt at genbruge lovforslag fra den tidligere regering. Det er trods alt bedre end ingenting fra denne regering.

Jeg vil godt understrege, at for os ligger der ikke med det her, at vi ønsker, at man fra regeringens side skal gå ind og fjerne kommunernes ret til at bestemme, hvor meget lejeboligbyggeri der skal laves.

Jeg vil også godt sige meget klart: Det er ikke for vores skyld, at lejeboligbyggeriet skal op at stå, men for de mange mennesker, der står i en akut boligmangel, ville det have klædt regeringen at huske på, at det er ikke alle, der har et frit valg på boligmarkedet. Der er mange, der ikke har råd til at købe, og for de mange mennesker skal der også være en bolig til rådighed.

Derfor er det uomtvisteligt, at skal vi de lange ventelister til livs, skal der bygges noget mere, og jeg håber, at regeringen på et eller andet tidspunkt vil vise sig ansvarlige, også i forhold til de mennesker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om anlæg af rute 26, strækningen Thisted-Nors, m.v. (Nors Omfartsvej). Af trafikministeren (Flemming Hansen). (Fremsat 5/12 2001. Første behandling 11/12 2001. Betænkning 31/1 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til trafikministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for jernbanernes fremtid i Danmark, og hvilke initiativer agter ministeren at tage i denne forbindelse?«

Af Poul Andersen (S), Margrete Auken (SF), Martin Lidegaard (RV) og Keld Albrechtsen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 14/12 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 8/1 2002).

Kl. 10.10

Begrundelse

Jacob Buksti (S):

Baggrunden for, at de fire partier bag denne forespørgsel har ønsket at få drøftet jernbanernes fremtid her i Folketinget, er, at vi samtidig med, at vi bl.a. på EU-plan ser en opprioritering af jernbanernes rolle i fremtidens transportpolitik, på grund af regeringsskiftet nu står i den særegne situation, at de fire partier, jernbaneparterne, der bærer det afgørende aftalegrundlag for jernbanernes udvikling i Danmark, nu sidder i opposition, mens de partier, der nu sidder i regering, samt deres parlamentariske støtteparti ikke har støttet det aftalegrundlag, ja, faktisk har været imod afgørende dele heraf. Spørgsmålet